Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque nationale de France

Dyalogus charonis z mercurii

¶ In charonis et mercurii dialogū latinum de greco exacta trāslatione factū prologus incipit ad quendam reuerēdissimum patrē cuius nomen incuria ac negligentia scriptorum in oblitionem abiit

SEraphius vbinas vir vtriusq; iuris interpres-nostri temporis primarius. Reuerēdissime pater gentilium libros de optimarū artium studiis cum datur otium frequēs legere solet. is nuper cū luciani philosophi apud grecos suo tpe clarissimi quēdam legens dyalogū qui iscribit charon, latinū nescio quo interpretem dū factū: me p mutua inter nos ɔsuetudine rogauit: vt illū sui grā emēdarem: atq; corrigerē. qm̄ errarent q; multa mendosa quo ad sentētias explicādas: vt plurimū cēt opus sibilla interpte. Ego vero illi viro inprimis doctissimo mihiq; amicissimo morē gerere cupiēs dyalogū illū cepi primus grecū deinde pariter et latinū: quē vt vidi minime sū muratus: si parū aut nihil latinū itelligi poterat: qm̄ non uersus seo matori erpte euersus ac puersus erat. Grece eni cū distincte atq; dilucide loquatur distorte et turbate apud nos per omia fere procedit. itaq; his squalloribus denuo imersis e greco in latinū traduci verbis latinis ita instructū vt cū iocunditate legi: et sine difficultate possit intelligi. cui vero hunc ipsū ascriberem.

non de nihilo tua damnatio mihi occurrit. quaz non me
fugit litteratorum virox esse amatissimam: et qui ad bo-
nos mores et ad humane vite instituta spectant: hos ser-
mones summa cū auiditate et legere et audire solet. hūc
igitur dyalogum (quē tuo dedicaui obsequio) vt (qua me
soles, ea cū benignitate suscipias: rogo. Quē dū cū lege-
ris: nimirox procul dubio letaberis. sz opꝰē actēttione: qm mer
curius tā iocōse cū charone ¶ Dyalogi mercurii cū charone
¶ Demon ille nomine charon, quoniā (vt poete aiūt, mor
tuorumz aīas pacheronta flumē trāsfert ad inferos, cupiēs
res hoīm actasq cognoscere erorata a plutone veniā
veniā) viuentiū regionē ascēdit. atq in primis cū vidisset
quēdā ab amico vocatū ad cenā: seqz iterū itux illi poli
citū repētino tegule ictu humi mortuū cecidisse: vehemēter
arrisit. et ei ridēti mercuriꝰ ex iussu negocio missus obui
at: suiqz risus cām rogat sic iqens ¶ Dialogi pma pō mer
curio ascribit. Quid rides? .O. carō: et dū apud supos re
licta cymba, venisti: q nō sis solitꝰ ituri luce? .C. ego dū
(o mercuri) iamdudum optaui res hominum actasq vi-
dere: qui cum de vita decedunt tanto cordolio merent: nā
sine lachrimis ac merore apud nos naulgat nemo. Ita
q a plutone erorata vnius dumtaxat diei venia

(ſeu taxillus ille adoleſcens) omiſſo paululũ officio remi
gandi: hanc lucẽ aſcendi. qua in re hunc tuũ occurſum du
co mihi cõmodiſſimum: nam cum res humanas probe te-
neas: eas mihi oſtendas velim. Mer. non eſt mihi in pre-
ſentia otium. iuſſu enim iouis ad obeunda negocia pergo
qui cum ſit acutus adiram: vereor: ne ſi tardus fuero: me
adiciat familie veſtre acclorum culmine deiiciens: et e-
go inſtar vulcani altero pede claudicans: vobis exhibeam
riſum pocula inferis propinando. Cha. Non potes o mer
curi hac tantula in re tuum mihi denegare obſequium. cũ
hoſpes/ac connauta ſis mihi apud inferos. Atqui memi
niſſe debes: q̃ nec ſentinam exhaurire/ nec remum trahe-
re te iubeo: q̃q̃ ſis humeris latus: et valeas lacertis. ſed
tranſtra ſuperſedens: et quãdoq̃ recumbens diſtincte cũ
mortuorum quouis tota haulgatione cõfabularis. et ego
ſenex vt plurimum duco biremem. itaq̃ (amice) rogo te vt
non deſis huic improbo deſiderio meo. q̃ ſi me deſeris:
cum cecis deferam nihil. nam ceu illi errant et labuntur
in tenebris: ſic ego lippis oculis lumen aſpicio. verum ſi
mihi morem geras: nec diem nec operam potuiſſe cogno-
ſcas. Mercu. Res iſta ſine plagis aut pugnis et ſine meo
magno malo q̃ fieri poſſit: non video. Tu puncto tẽporis

ea putas posse videri: que intueri longiori opus est die: nec
to preconis voce facere mihi licet inuissu iouis. Tu prete
rea si hic inter mortales morem trahens. nõ trãsuetabis
in tẽpore mortuos: plutonis regno vederis paupertẽ. Cha
rus quoq; egre feret si itellexerit sibi fraudari portorium:
in his tñ facultatibus maiori cũ meo periculo geraz (tibi)
morem verum quid sit opus facto: tãtam vertamus aĩm
Cha. tuopte ꝓspicere ingenio est / o mercuri: nam que sunt
supra terram (cum sim peregrinus) eorum nihil noui Mer.
excelsiori quodã loco nobis est opus / o charon) vnde omnia
ꝓspici possint: q; si quires ascendere celum: nullus esset no
bis labor: nam ex eo loco quasi equadẽ specula cuncta in
tueri frã liez. vex tibi qui inter nauis ꝓpetuo versaris: cũ
vt ad iouis regna migres fas non . . res ipsa admonet:
vt aliquem eminentiorem locum conscideremus. Cha. que
solitussum vobis . . . . o mercuri ea te meminisse decet.
nã quando vis ventoꝝ vela vehemẽter impetit: intumescit
q; fluctibus vnda: nos q; nauigationis periti iubemus
nũc vela laxari: nũc ꝓtrahi aut ea permittere ventis: ego
in pupi sedens clauum tenẽs nõ insciis eoꝝ q̃ facto opus
sunt: vobis silentiũ indico. eodẽmõ tu o mercuri) ceu gu
bernator in huiusmodi re ea factas q̃ portoria putes. ego

vero vt lex extat apud lapytas tãcitus sedens que iusserit
parebo. M. atsti q̃ probe: iam tibi invoco silentium. inue
niam certe speculã huic rei idoneam. non caucasus mons
ille/celsior ve parnasus aut vtroq̃ eminẽtior olimpus e-
rit comodior? non de nihilo (cũ aspicio) memini olympo.
sed opera tua mihi est opus. Ch. iube: nã quoad valeo/ti-
bi operam pstabo. M. extat apud homerũ poetã iter gre-
cos clarissimũ: q̃ duo eoli filii (cũ adhuc essent pueri ossã
a radicibus euellẽtes olympo sup ĩposuerunt: deinde pe-
lion sup ossam/rati p hunc modũ posse ascendere celum. sed
q̃ iouis hostes: dederunt merito penas. Nos vero cũ ad-
uersus deos agamus nihil: quid obstat ne mõtes mõtibꝫ
imponamus: vt de sublimiori quodã loco cuncta possim⁹
intueri. E. poterimus ne o mercuri pelion eleuare et ossã?
Mer. quid ni o charon? an censes nos qui inter deos nume
ramur illis esse adolescentibus ibecilliores? E. minime. at
tñ videtur credibile: q̃ res tanta p nos duos possit fieri
M. Clarus es ingenio (o charon) & poeta⁹ minime peri⁹
nã homerus (vt supra dixi) in pmis clarus duobꝫ versibꝫ
ascensũ nobis fecit ĩ celũ: adeo facile mõtib⁹ mõtes sup ĩ
posit. q̃si ẽ mirari? dq̃ dicares: si athlãta cognosceres: quẽ
humeris celum sustinuisse cuncti fere decantãt poete. is

aliquando vt ab eo quieſceret labore: aſſeruit herculem ſo
lis et alemenes filium illi tante moli ſuppoſuiſſe caput.
Cha. ita eſſe audiui ſed ne vera ſint: tu (mercuri, ac poete
norunt. nos noſtrum negocium ꝓſequamur. Mercu. veriſ
ſima ſunt o charon, nec ſapientiſſimos homines iſta fixiſ
ſe putes. C. verum vt ais: oſſam prius ſubmoueamus: ve
luti homerus ipe architectus. optimus nos ſuo carmine
monet M. age ſurſum lacertis robuſtioribus o charon. cer
nis q̄ facile hanc cōfecimus fabricā? aſcēdam igitur: vt
videam an hoc ſit ſatis: vel alterū oporteat montem ſup im
ponere: humilis rei noſtre hec eminentia eſt: nam ab aſcenſu
ſolis, vſq; meonia lydiaq; videtur: ab occaſu italia ſolum,
ac ſicilia. ab aquilone hiſteria: ab auſtro creta: nec iſta li-
quido apparent. quare octa etiam nobis mouendus: et
ſuper omnes parnaſum ipſum poni oportet.

¶ Ita faciamus: ſed vide: ne ſupra modum opus extolle-
tes ſimul cum illo humi ruamus: et acerbum homeri fa
brica perfractis cerulcibus periculū faciamus. Mer. Bo-
no ſis animo: in tuto cuncta conſiſtunt. tranſferamus oc-
tam: nunc ſuper ponamus olimpum. en rurſum aſcendo:
examuſſim res ſe habet: cuncta enim vndiq; apparent aſcē
de tam o charon, da deptera. Cha. o tantā molem me iubes

ascendere? Mer. An ignoras q nihil magnū sine pericu-
lo quis cōsequi potest? tene dextram: caue ponas in lubri
co pedem. o factum bene: iam ascendisti. aduerte hic par-
nasus biceps est: comphendamus virūq; verticem eius.
vt queamus cuncta pspicere: prospice: iam orbem terre
rarum? E. Video terrā satis latam: quā ingēs quodam
circumdat stagnum. cerno mōtes: et flumina cocyto et fle-
getonte maiora. homīesq; pusillulos: et eorum quasi quos
dam nodulos. Mer. vides ille quidē sunt: quos tu nodu-
los appellas. Ebaron: Video (o mercuri) frustra nostros
fuisse conatus: et parnasū, cū castalio et oetā parū pdesse.
nā non vent: vt montes et flumia pspicerem: seo ituerī ca
pio hoīm actus: et quibus rebus iuuant: pcipere. quod ti
bi scire licuit: cū mihi oēti obuiasti: et mei risus interro-
gasti causā: quā ex nimio risu tibi aperire nequi. M. que nā
fuit illa: cde. E. eadem tibi dicā. cū quā ab amico vocarer
ad cenā: seq; itur illi pmisisset: repēte lateris ictu q nescio
quo monēte erecto decidi: exanimis humū capite pulsa-
uit. hoc cū aspexi: risi vehemēter: qz dū miserat nō pstitit
verum aliam aggrediamur viam: vt que cupio ea pcipere
intueri valeam. M. mane nā cito te ab huiusmodi cura le
uabo: et que cupis: ea luce clarius intuearis: vi carminum

efficiam ꝗbus uterũ ac ſeptus ꝓfatis eripiã nubẽ? que tibi oculos caligat. E. ꝓfare carmen. W. ſam veterſi caligi nem ab oculis: vt ait poeta: ꝙ cũ ceꝛnere ꝓbe nouit deos et hoies. E. homerũ dicis? is nimirũ fuit cecus: W. quid ꝓtraxiſti frontẽ? E. noui equidẽ illũ ipſũ quẽ dicis homerum. W. tu remo nauis ſemp incũbens noſti homerum: E. noli antẽ nauigãti mihi exꝓbrare: ꝙ te nec quẽq̃ deꝛ ſed q illũ ꝓbe nouit: hic ſcire nihil mirũ potes: nã per a cherõta cũ illũ nauis trãſueherẽ orta tẽpeſtate/eos verſus canere cepit: ꝗbus infauſtum nauigãtibus uter deſcribit: neptunus nubes collegerat: atq̃ tridẽte immiſſo: miſceꝛa ſto cũ murmure pontũ. Et pelagus totũ cõmouit ſcopulis imis. et cũ vnda vehemẽtiore turbine ꝓtrata puppim repẽ te irrueret: illãq̃ pene euertiſſet: he talia euomit carmia ſed dicas mihi velim quis ille: qui tanta carne ſuperat forma et corꝑis magnitudine toto vertice ceteros ſuper eminet mortales. W. ille eſt milo crotoniꝰ: cuius de laudi bus vniuerſa reboat grecia: q olimpie ꝑ ſtadiũ humeris viri ſuſtinuit boue. E. quãto maiori ꝓmio dignus ẽ cha ron q̃ milo: ꝙ paulopoſt charonis cimba ꝓpoſitus: cũ ſe ꝓſtratũ abiectũq̃ videbit: plorabit meritum ac laudũ ſuaꝝ. nũc qui taurũ humeris i ſtadio ſuſtinuit: num

cenſet ad nos aliqñ ſe cẽventurũ?W. In tanto corpis robo
re nõ cadit cogitatio mortis. C: omittamus in pñtia riſũ:
quẽ (dũ nauigabimus) milo nobis babũde pſtabit: cum
necdum taurũ ſed culicẽ ſuſtinere nequit. at qs ille alt for
ma et ſpecie honeſtus: nõ qdẽ grecus ſeu ex ipo hitu ap-
paret? W. cirus (o charõ filiꝰ cãbiſis: q a medis ad pſas
trãſtulit iperiũ. et q deuictis aſſirijs babilonẽ redegit in
ditionẽ ſuã: et nũc libiã tẽdit creſo bellũ illaturus vt eius
regno portet. C. Obſtinam creſus ille? W Illic fige itu ũ
vides ne arces triplici muro cinctã? C. video W Sardis
illa eſt regni caput. Item ille eſt creſus, qui ſauco recum-
bens ſtratoverba facit cum ſolone atheniensi philoſopho
Eba. Quidnam inter ſe cõfabulantur. Mer. Audire ne cu
pis. C. quid ni? W: aud' amus igit Creſus. actice hoſpes:
diuitias vidiſti et theſauros meos: et q̃tum argenti aurꝝ
q̃ defecati: et q̃plures me ſecuntur opes? ceno: ex cunctis
mortalibus noſti quẽ plam: quẽ in felicitate pre me hẽre
exiſtimes? C. Quid reſpondebit ſolon? W. nihil humi-
le: nihilq̃ abiectũ q̃ ipe audiendo percipies. ſolum reſpõ
det: ques in vita noui: eorum dico felicissimos cleopem et
bitonem ſacerdotis argolice filios: qui matrem curru ipo
ſuam (cũ iumẽta tardarent) iugo colla ſubiicẽdo iunentis

fauñ vſq; pourerũt. creſus. hi ſibi hẽant priores iſtas fe-
licitatis ptes: at cui attributs ſcõs? ſolõ. thelo athemẽſi
qui quoad vixit recte ac probe vixit. et ad extremũ ppriã
morte ſubire nõ formidault. Creſus igitur nõ videor tibi
quoquo pacto dici beatus? Solon haud quidã. nam niſi
ad finẽ quis veniat vite: non poteſt recte dici beatus: quiſp
pe i mozte rectũ beatitudinis exiſtit argumẽtũ. C. ppulcre
ſolon atq; nrĩ memor: qui añ ipam nauigationẽ nõ cenſet
rectũ de homis felicitate poſſe dari iudiciũ. vex quos cre
ſus delegat qui ſunt? quid duo inſup ſecũ ferunt. W. aure-
os lateres appolini phitio creſus oblatus mittit oraclum
grã: quo nimirũ peribit. na ſupra modũ auruſpices ſequi
tur et artolos. C. Eſt ne illud aurũ quod ſue ſplẽdore mor
tales vt audio faciunt tanti? id n rumũ vidi. W. illud ẽ
o charon pro quo indefinẽter certatur inter homes. C. Eſ
dem nõ video: quid in ſe cõtineat bonũ: niſi hoc ſolũ q; fe-
rẽtibus graue eſt onus. W. Bella. inſidie. furta. cedes. p-
turia. petulatus. ſacrilegia. naufragiones. ſeruicia pro illo
cuncta ſunt. C. illud habere vel nõ profecto parũ refert. na
cum deſcendunt ad nos preter obolũ quod pro portario a
ſingulis colligo: priuſq; nauim ingrediatur afferũt nihil.
W. Pro illo ſane eo inſanitũr: quod e terre viſceribus ſeu

plumbum effodiũt. ℭ extremã quandã de mortalibus mi
hi narras infamiã. qui pro re tam grauꝭ pallidaq; tot labo
res ac pericula subeũt. ℳ. At solon ille nec aurũ querit: et
qui querunt eos aspernatur. et ille solus sapit certe. quod
paulopost ex ipso croso patebit: qui auro fidens auri gratia
peribit: nã simul cũ regno in manũ cyri vnus ueniet. q̃
victoria cyrus elatus q̃primũ (vt ipse croesus) humane fra
gilitatis dabit exemplum: qꝫ per insidias ab hostibus ca
pietur: eiusq; caput vtre humano sanguine pleno et oppro
brium icludetur. ℭ. seo quisnã est ille clamide purpurat9
et caput hyademate cinctus: cui cocus crudiscerato pisce
anulũ redoit. ℳ. polycrates samioꝝ tyrannus: qui supra
cunctos mortales se putat esse felicẽ: a qua deceptus opi
nione mox et q̃primũ se cognoscet: nam p menandrum ser
uum hosti tradetur ruciq; affigetur hululatuq; sane lu
dos absq; intercapedine dat clotho vitã mortalibus. ℭ ho
o generosa clotho que trucas: trunca hoꝝ ceruices: et cru
cifige: vt discant mortales quo magis extolluntur: eo ma
iori casu se ruituros. o capita ridicula et tunc vel maxime
cum eos nisi nudos cimbã ingredi nõ permiscro: seo veste
tiaram, stratum aureum humi dimittere iussero. ℳercu.
Qui mare naulgant: qui bella gerunt: qui iura dicunt: qui

agros colũt:qui cũ fenore mutuãt; qui quoq; mendicant:
eos nisi nudos nõ ꝙmittes? ℭ. nudos? ymo rerũ olim nu
dissimos. nũc sane video vitã mortaliũ turbinibus/varijs
q; erroribus plenã esse/ac refertã. eorũq; vrbes apũ aluea
ribus similes: in quibus singuli suũ hũt aculeũ: quo (ceu
vespe) proximũ quẽq; stimulãt: et quẽcuis ferium humilio-
rem. turba vero que circa eos volitat: qui sunt. ℳ. opes/
metus/egritudo/leticia/odiũ/auaricia/inuidia/et reliqui
animoꝝ effectus: quibus nõ deest ignorãtia pter et desi-
dia. spes tñ et metus priores sibi vendicãt ptes: nã animi
affectus nũc eleuãdo nũc deprimẽdo nõ secus illudũt ho
minũ genus: vt apud inferos cernitur illud tantalus ab-
unda. q; si intuitũ acrius figas: videbis parcas sua cuiq;
stamĩa trahere: ac tenuissima fila seu aranee supra singu-
los de celo descẽdere. ℭ Video prol ꝑ plura tenuia fila
longeq; perplexa/tum vnũ tñ alii descendere supra caput.
ℳ. fatoꝝ lege est illa filoꝝ explicitas: vt vnius ortus sit
alterius interitus: et hic illius ille huius fiant heredes: et
cui angusta existit seges: is locupletis consequatur bona:
ℭ Et alius itẽ agĩtur veluti folia que vento mouẽtur: nam
alia humi cito decidũt: alia sursũ vi ventorũ eleuantur: et
ad terrã iterũ decidunt sic hoĩes qui in sublime tolluntur

cū filū nequit põdus pferre ingenti sonitu humi decidit. sed qui ab humo pax erigitur: cū cadit: sine strepitu cadit eiusq; casus vix ab ipis auditur vicinis: Quippe oēs pē dent tenuissimo filo. C. ridicula prorsus hec sunt: et insa nie plena. D. q̄uis merito sint ridicula iureq; spernenda: verbis tamen exprimi nō posset: quanto studio ista exqui runtur homines: que dum sequūtur: mors (vt vides) interci pit illos. cuius ministri febres/tisis/laterum dolor gladii/ Iudices/tiranni/et alii longe plures morbi/ac cedes con tinue circumueniunt. verum cum in hos incidunt casus: tunc frequēter illud emittunt. heu. heymy: bellas. q si ab initio considerarent q̄ breui spacio cuncta cuncta decidit: huiusmodi rebus humi relictis: viuerent prudentius: z mi nore cum dolore mortem obirent. Sed quia putant ab bis rebus nunq̄ posse diuelli: cum mortis ministri eos vo cant egerrime ferunt: non secus atq; is qui domum edifi care festinat: deinde morte preuentus illam non plene stru ctam relinquit heredi portiundam. Alius est uem gestiens q sibi natus est filius: amicos ad conuiuium vocat illi pa tris nomen imponens: Qui si sciret eundem in extrema miseria morituru nunquā (sano iudicio) de tali nato le taretur. ac spe ducitur q in virum euadet:

et victor ex olympia paterna in domū premiū reportabit. et licet vicinū fumus nati videat efferre: nō consueuerat q in eodē et ipe pēdeat filo. alii de agrorū finibus litigant. alii peculio inuigilant. alii item aliis inseruiūt negotiis: quorū (vt vides) prius plerosq; intercipit mors: q̄ suorum compotes fiant votorū. C. Hec omia cerno: et simul aīaduerto: quid dulce sit illis in vita: qua cū decedunt: eatenus indignātur. q si quis eos qui beati esse apparēt: acriter inspexerit: reperiet amaritudinis plurimū dulcedinis vero aut nihil/aut parū in esse: nam metus/odia/ire/adulationes/insidie/ac reliqui animi perturbationes in illis habent imperiū: preterea luctus/morbi/dolores habitāde domināntur. Sed sūmatim dicā: cui rei mortaliū vitā assimilē. vides ne in aquis ampullas ex repentinis imbribus gignari: inflationes dico ex quibus spumula queda gignatur. Harū igit non nulle in ipo ortu deficiunt. alie paulo durāt diutius. alie cum maiorem in modum tumuerunt: ad postremum et ipe recidunt in nihilum: nec (vt apparet) alia est mortalium vita: omnes enim vitali spiritu inspirati alii citius: alii tardius e vita decedunt: nōnulli simul vt esse ceperunt esse desinunt. Quod q in aure constitutum est lege: vt vnus

omẽs(quicqꝫ ſit)extimus habeat. M. Non minus appoſi
ta o charon ad hoim vitã vſus es ſimilitudine/qꝫ homẽ
rus:qui arborũ follis mortale cõparat genus. E. Eorum
vita cũ tam breuis ac fragilis ſit:cur tã ampuloſi de prin
cipatu gloria/honore/ac diuitiis ſe inuicẽ tractant pro bis
qꝫ litigant/contendũt:et acriter decertãt:que omia in mor
te deſerunt humi/et vnũ dũtaxat aſſem pro portorio feren
tes ad nos veniũt. verũ cum in excelſo ſimus loco/vnde
exaudiri poſſumus:cur nõ maiori quodã clamore illos a
monemus/vt ſe ab inſanis abſtineant laboribus/ac mo
deſto/et quieto viuant aio/mortẽ poculis ſemp habentes
Si tibi videtur egoipe alta voce clamabo:illiſqꝫ dicam.
heu ſtulti:heu mentiptes:quo circa inania tanta animi
inquietudine deliratis:et circa res floccifactẽdas tã eſtis
ſolicitiquieſcite ia. ..nõ velitis inſanire vlterius:nã vita
hoim breuis eſt:et ceu vmbra trãſit celeriter: et que in vi
ta ſunt/eorũ pmanet nihil:atqꝫ nemo moriens rerũ huma
narũ ſecũ ꝗpiã deffert:ſed humi dimittit domos agros/
aurũ et cetera fortune bona:que de euo in euum vno tpis
pũcto dños mutãt/ac poſſeſſores:. quiſqꝫ nudus ad nos
profiſcicitur. Si tales audiãt admonitiones:nõne putas
illis ꝙ futurũ:et ad reliquũ vite tps eos fore prudẽtiores

Mer. O fortunate charon ad hanc rẽacuto opus eẽt cere-
bro: nam erroribus et ignorantia altius hñt aures occlu-
sas: q̃ vlixes pice suis obturauit comitibus: ne audirẽt si
renum cãtiones. Quippe q̃ apud vos iferos potest lethe
us: id apud hos ignorantia facit. Sũt enĩ plerisq; seo hi ve
ro ppauci: qui picem auribꝫ non recipiũt: sed veritati acq
escunt: et acutis oculis caduca intuentes ea (vt ratio dic-
tat) flocifaciunt: et p vanis habẽt. C. Hos igitur admoue
amus. Mer. vt vides: isti et caduca rident: et ab illis se
abdicant de vite curriculo solũ consulentes: hanc obrem
vulgo pro insanis reputantur. C Egregius sane est: quis
quis tandem sit ille vir. Imo egregiissimus: seo preter
solonem his temporibus nemo est vel pauci. verũ iam a-
beamus. C Seo age nunc queso: quisnã ille est qui his tin-
cta murice cocto purpurea veste, fulu[illegible]dimit is et auro i
gentem litterarum gregem secum tacito cum murmure ve
hit. Mercu. Illum crede (mortales aiunt magni europe
regis insignem sigilliferum esse: qui graue iugum: et suis
viribus impar rerum regni consultandarum omnium fru
stra proprio conatur onera submittere collo. C Charon. heu
miserum illum: qui penas his acherõtis nigri suũ hic an
te tempus vincere cum proprio viuus infando scelere cer

tat. Si mihi iamq; fas est illorum conditionem ſcrutari:
quos veluti vmbras ſilentes bluio in limine cerno: hoc ſ-
lud properanter age: Mercu. Vbi nam eſt o charon. Ch.
illic ex obli quo fige intuitum Mercu. habeo: curiales ſũt
qua pro re longiori opus eſſet ſermone q; vtrum: Ch. q;
obrem Mercu. Eapropter q; ſimulata virtus maiori in-
uiget diſſinitione q; occultum ſcelus. Cha. Nescio her
cle quid ſibi vult hic obſcurus ſermo. Mer. Rem omnẽ ſi
libet ferre audies: et vitam et mores eorum cognoſces: et
qualis eorum erit futurus ex vita fortunatus exitus.
Cl. Aures arrect. Mercu. hi ambitioſi deorum vera religi
one ſpreta ſuis priuſum peroite aliis demſi opibus con-
ſumptis: improbe partem alieno labore gloriam ſibi vndi
q; vendicant: alios ceca ſtoliditate cõtemnunt: deos ſacri
lega temeritate aſpe ãtur: et humiles ſuo ad motum te-
dioſo faſtu deprimunt: Etſi minimis vix ſufficiant: que
que tamẽ magna impudenter audent. hii dolis atq; quo
dam veluti vulpecularum more humilis conditionis et
imminentis ruine immores ad publicum aerarium mini
ſtrandum (cuius rei inexperti ſũt) improbe conſcendunt
Cl. Quid tum. Mercu. Sile: ſi potes Charon. Poſſum equi
dem. Mercur. Hi cum omnibus vulpinam ſimulantes

amicicią mutuo letaliter emulāt.ꝙdoloſis linguis ac fraudibus incautas ſibi inſidias parant:et ꝓpriis tandē exigentibus culpis/curialiū cottidiano more ſeſe proditorie foras pellunt.poſt triduū vltro pallentis herebi faucib9 deglutiendos dabūt ſeſe ſemineces.L.ah ah q̄ magnus riſum ſuo caſu precipiti nrīs ſtigiis curiales addēt.W. Sic eſt olim iſtorū implorū curialiū vſus.L. vnū etiam abſte ſcire velim:quod cū oſtenderis ſatisfactū eſſe mihi acumulate dicā.W.Quid illud?L. Quidnā id eſt? quod appellāt cadauerū apotheccas? W .apotheccas appellant monumēta tumbas/pariter et ſepulchra.ꝺppe ageres illi vbi cernis ſtatuas/et pyramides i ſuburbiis ſtructas ſūt mortuorū hoſpicia:et cadauerū ozrea ſine filare.L.Ad quid illa coronāt ſara/eaq̄ vnguēto linūt et ante tumulū piras ſtructas/cenas adolent ſup ſas vinū effundendo ac mellicratū.W.mortuorū grā hi inſeruiūt: Sed ꝺ hec illis profūt:nō video:niſi fortaſſe putent mortuorum vmbras odorem victime .et fumū libare et de fouea bibere mellicratum.L. Illos bibere aut manducare aut officia viuentium agere quorū capita ſunt ſicca ac parida:eſſet extrema demencia putare:cum ſepultus a ſepulto differat nichil:et omnes pari gradu apud infēros habeantur

ſane cirus/et vlixes/agamenon/et artaxerxes alex preterea
et achilles(teſte cauauere)magis ſunt aridi/q̃ ī pratis fe-
num mcolo eſtatis tempore. Mer. Homerus ferato tibi
magis notus eſt q̃ pictura: vt ꝓſpicio quod apud ſigeum
apparet illud eſt achillis ſepulchrū: econſpectu vero alter
eſt alacis apud retheū. E. Illa quidē parua ſunt. ceterum
ex quo mihi oſtendere vibes cepiſti: eas quas audio lōge
inſignes ninliē/ſardinapolim vbem/babiloniam mice-
nas/cleonas/et ipm ylion homeri poemate cōmendatum
oſtendas velim. Equidē memī toto illius belli decennio
alas heroū tranſuexiſſe eo frequens/q̃ ſentinā ſiccare de
ſcere nedū/nō fuit occiū. M. ninive oīno perit nec vlla eō
extant veſtigia. Babillon illa eſt/quā cernis turribus or-
nata ac ingenti muroū ambitu munitā: at quonā exciterit
loco: paulop⁹ etiā ābigeſ. ylion iacet igne crematū: de q̄bꝫ
ꝓbe dici pt: ille quondā fuere felices: nūc penit⁹ ſolo eq̃te
Quippe o charon vibes ſeu homines vnuꝫ et idē exitus
habet. E. o laudes et voces homeri ſacrum ylium: o bene
ſtructe/fabre/q̃/facte cleone. ceterū quos cerno bellantes
qui nam ſūt: aut quid mutuis vulneribus ſe iterimunt?
Mer. Argici ſunt et lacedemonii: qui de agroꝝ termi-
nis nunc viribus decertant. et quē cernis exanimatuꝫ ducem

exercitus ceteros: cuius nomi ascribitur tropheum. C. Sculti vitro sunt: nam ignorāt: quod si vellent, vniuerso potirentur celo. Vbi cū ad nos venerint: vix vnius pedis locum accipient: & alii aliqñ aderunt cultores: qui illud tropheum fūditus euertent. M. Ista sic futura sunt. sed descendamus iam mōtibus loco suo repositis tu quidē ad nauiculā ego vero ad tussa tonis abeamus: quibus exactis q̄primū veniam ad te: vita functos efferam. C. Fecisti probe o mercuri. Sane pro hoc tuo in meo obsequio tibi sum pro paruo obnoxius: nam digito ostendisti reges / latores aureos pugnas tumbas pariterq; caducas vibes ac rēliquos mortaliū actus: qui postremo ad me deuenēt omnes. ante obitum tamen verbū de charone facio nullū.

Amen Deo grās

¶ Finit Charonis et Mercurii dialogus a crebris et iqualitatibus impressorum mendis exactus ac diligenter lecatus.